

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj:P-1825/2025-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Turkalja iz Zagreba, Mlinovi 154b, OIB 65028488293, koga zastupa punomoćnik Nikša Valjalo, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, koga zastupa punomoćnik Zvonimir Kalember Skoko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Porobija&Porobija u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnika stranaka, 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. isplatiti tužitelju Josipu Turkalju iznos od 7.762,64 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 17. studenoga 2016. do isplate, do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 28. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. Odbija se, kao djelomično neosnovan, zahtjev za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos s tijekom od 30. rujna 2015. do 16. studenoga 2016.

III. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. naknaditi tužitelju Josipu Turkalju troškove postupka u iznosu 3.375,77 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. listopada 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 7103731253 dana 11. srpnja 2007. s deviznom klauzulom u iznosu 256.500,00 CHF s rokom otplate 25 godina uz promjenljivu kamatnu stopu 4,3% i s ugovorenom anuitetnom otplatom, zbog čega se fiksno isplaćuje iznos glavnice 855,00 CHF, a ostatak rate čini kamata. Tvrdi kako je promjena kamatne stope u predmetnom ugovoru prepuštena volji tuženika, bez ikakvih jasnih, objektivnih i transparentnih kriterija te da je, na temelju takve odredbe, tuženik povisivao kamatnu stopu tijekom razdoblja otplate. Smatra ugovornu odredbu o promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama tuženika ništetnom, s obzirom je suprotna načelu savjesnosti i poštenja, a njome je prouzročena očigledna neravnopravnost u pravima i ugovorima stranaka, a i sadrži neodredivu činidbu. Tužbenim zahtjevom iz tužbe traži sniženje obveze tužitelja u dijelu ugovorne kamate na iznos od 3,5% za razdoblje od 1. srpnja 2009. do 1. srpnja 2012., a od tada pa nadalje na iznos naznačen u LIBORU uvećan za 3%, a podredno traži utvrđenje ništetnosti predmetne odredbe preko iznosa LIBORA uvećanog za 3%-na poena. Podneskom od 17. studenoga 2016. preinačava tužbu na način da tužbenim zahtjevom potražuje isplatu zatezne kamate na iznose preplaćenih ugovornih kamata koje su ugovorene kao promjenljive jednostranom odlukom banke i to iznosa od 1.609,39 CHF u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju HNB na dan isplate sa zateznom kamatom tekućom od preinake tužbenog zahtjeva 17. studenoga 2016. do isplate. Nakon što je financijski vještak izradio nalaz i mišljenje s izračunom visine zatezne kamate koja je na preplaćene kamate tekla od pojedine preplate do datuma izvršene konverzije, tužitelj je podneskom od 22. svibnja 2026. specificirao zahtjev na način da potražuje isplatu iznosa od 7.762,64 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 30. rujna 2015. do isplate, uz zahtjev za naknadu troškova postupka sa zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva. Osporava navode tužitelja da bi promjenom

kamatne stope tijekom otplate došlo do neravnoteže u pravima i obvezama stranaka, navodi kako je do promjene došlo zbog pravnih i gospodarskih razloga i zbog promjena tržišnih uvjeta. Smatra da je uslijed sklopljenog dodatka ugovoru, kojega su stranke sklopile 19. siječnja 2016. i kojim je izvršena konverzija ugovora na način da je tužitelj stavljen u položaj u kojem bi bio da je koristio kredit s valutnom klauzulom u Eur, njegov zahtjev neosnovan. Navodi kako je prihvaćanjem konverzije tužitelj pristao da se retroaktivno izmijeni valuta kredita, ali i da se među strankama od samog početka i ubuduće primijeni kamatna stopa na EUR kredit. Protivi se preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 22. svibnja 2026. te ističe prigovor zastare. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka tuženiku.

2.1. Vezano uz protivljenje tuženika preinaci tužbe iz podneska od 22. svibnja 2026., valja navesti kako je tim podneskom tužitelj u apsolutnom iznosu izrazio visinu obračunate zatezne kamate na preplatu po osnovi ništetne odredbe o promjeni kamatne stope u skladu s odlukom tuženika, a koji zahtjev je postavio još podneskom od 17. siječnja 2016., dok je, da se i radi o preinaci, ista dopuštena, s obzirom je odredbom čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što u konkretnom slučaju sud smatra, s obzirom da tužitelj ne raspolaže takvim stručnim znanjem kakvo je potrebno da bi se točno utvrdio iznos obračunate zatezne kamate na preplaćeni iznos po osnovi ništetne ugovorne odredbe, što je u skladu i sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su IV - 162/2021 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., kojim je zauzet izričit stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem, što je tužitelj u ovom postupku i učinio.

3. Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku s obzirom na nišetnost odredbe čl. 2. predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 11. srpnja 2007., kojom je ugovoreno da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukama tuženika te pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, ima li tužitelj svojstvo potrošača te je li tužitelj izgubio pravo na povrat plaćenoga po nišetnoj odredbi s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

4. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sljedeće, po strankama predložene, dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o kreditu od 11.7.2007. (list 7-12 spisa), otplatnu tablicu (list 18-41 spisa), Opće uvjete (list 60-63 spisa), izračun konverzije (list 82-89 spisa) izvršen je uvid u Dodatak Ugovoru o kreditu od 19.1.2016. (list 94-100 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja

d.o.o. (list 379-389 spisa), vještak je usmeno obrazložio nalaz i mišljenje (list 408-409 spisa) i saslušan je tužitelj (list 422-423 spisa).

5. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni, nijedna od stranaka nije stavljala druge dokazne prijedloge, tako da su u ovome postupku izvedeni svi predloženi dokazi.

6. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan, osim u dijelu zahtjeva za isplatom tzv. procesne kamate.

7. Na spornu okolnost ništetnosti odredbe Ugovora o promjenljivoj kamatnoj stopi, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 11. srpnja 2007. te je utvrđeno da je odredbom čl. 2. toga Ugovora ugovoreno kako je kamatna stopa promjenljiva temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika.

8. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tužena u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“

br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

9. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke.

10. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

11. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužitelja o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušan je tužitelj, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku.

12. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopio jer su mu bila potrebna sredstva za kupnju kuće za stanovanje njega i njegove obitelji te da ta kuća nije korištena za obavljanje nikakve djelatnosti. Prilikom sklapanja predmetnog ugovora nije mu bilo jasno na koji način će se mijenjati kamatna stopa tijekom otplate niti mu je to tko objasnio, a niti su mu bili prikazani ikakvi objektivni kriteriji na temelju kojih će se ta stopa mijenjati. Nije imao utjecaj na sadržaj ugovora. Ugovor mu je predložen na unaprijed sastavljenom obrascu od banke. Rate ugovora plaćao je on, s time da je na kraju supruga tužitelja nakon konverzije uplatila iznos kojim je zatvoren kredit, ali u njegovo ime i za njegov račun. Što se tiče obaviještenosti prilikom sklapanja dodatka ugovoru o konverziji isti je bio po principu uzmi ili ostavi, a rizik ostanka u kreditu vezanom uz valutu CHF bio je preotegotan s obzirom da je taj tečaj konstantno rastao.

13. Prilikom izvođenja dokaza saslušanjem tužitelja, sud nije dozvolio postavljanje pravnih pitanja, s obzirom da je, u skladu s odredbom čl. 264. ZPP-a, saslušanje stranaka dokazno sredstvo koje služi za utvrđivanje spornih činjenica važnih za odluku; tako da nisu dopuštena pitanja koja se ne odnose na činjenice, već na pravna pitanja o kojima odlučuje sud, kao ni pitanja koja nisu važna za odluku.

13.1. Iskaz tužitelja je prihvaćen, s obzirom da je iskazivao životno i logično, a iskaz je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku.

14. Odredbom čl. 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 125/07 i 79/07, dalje: ZZP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužitelja, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za kupnju kuće za stanovanje njega i njegove obitelji, to sud zaključuje da je tužitelj sklopio predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača.

15. Također, na temelju prihvaćenog iskaza tužitelja utvrđeno je da tužitelj nije bio obaviješten o načinu na koji će se mijenjati kamatna stopa, a niti je to mogao zaključiti iz samog Ugovora, tako da je u tom dijelu činidba utvrđena neodređenom i neodredivom, što odredbu Ugovora kojom je određeno da će se kamata mijenjati po odluci tuženika, čini ništetnom.

16. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužitelj je postavio kondemnatorni zahtjev na isplatu zatezne kamate koja je tekla na iznose preplaćene tuženiku na temelju ništetne odredbe predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužitelj ima svojstvo potrošača te kako nije bio informiran od tuženika u pogledu metodologije kojom će se mijenjati kamatna stopa određena Ugovorom.

17. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o kreditu od 11. srpnja 2007., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je njime ugovorena promjena kamatne stope čija visina će se mijenjati u skladu s Odlukom tuženika o kamatnoj stopi, to je predmetna ugovorna odredba, sadržana u Ugovoru o kreditu, koja se odnose na jednostrano promjenljivu kamatnu stopu, ništetna.

18. S obzirom da se radi o ništetnoj odredbi, to se ta odredba među strankama ne može primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju te odredbe, odnosno, u skladu s odredbom čl. 323. ZOO-a, tuženik je bio dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim, kao razliku onoga što je plaćeno po predmetnom Ugovoru i onoga što bi bilo plaćeno da Ugovor nije sadržavao ništetnu odredbu o promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama tuženika.

19. S obzirom da su stranke 28. siječnja 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana

obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužitelj izvršio do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to je tuženik na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužitelja, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu promjenljive kamatne stope u skladu s odlukama tuženika.

21. Međutim, tužitelj tužbenim zahtjevom traži isplatu zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

22. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo je kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV-33/2022-21, a koja je imala funkciju proširenoga sudskog vijeća, glasi:

„Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“.

22.1. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima stajalište da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

22.2. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci proširenog vijeća od 13 sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u skladu s odredbom čl. 390. st. 2. ZPP-a, broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. u odnosu na pravno pitanje: "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine', broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem aneksa ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s

valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s nišetnom promjenjivom kamatnom stopom i nišetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora?" dao je odgovor: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s nišetnom promjenjivom kamatnom stopom i nišetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i nišetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji."

23. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o., a nalaz i mišljenje od 23. rujna 2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, a nijedna od stranaka nije imala nikakvih primjedbi na nalaz i mišljenje niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

24. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako su Zagrebačka banka d.d. kao kreditor i tužitelj kao korisnik kredita zaključili 11. srpnja 2007. Ugovor o kreditu broj 3210200691 (u daljnjem tekstu: Ugovor), sa sljedećim osnovnim ugovornim elementima: iznos kredita je kunska protuvrijednost od 256.500,00 CHF obračunato po srednjem tečaju HNBa na dan isplate kredita, ugovoren je rok otplate od 300 mjeseci (otplata u ratama) te promjenjiva kamatna stopa redovnih kamata koja je iznosila 4,30 % godišnje na dan sklapanja Ugovora, prema otplatnom planu po predmetnom kreditu, dospijeće prve obveze bilo je 1. rujna 2007., a sljedećih svakog prvog dana u mjesecu, otplata mjesečnih anuiteta, iskazanih u valuti, u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a važećem za CHF na dan plaćanja. Prema izračunu konverzije po predmetnom kreditu proizlazi kako se u razdoblju od sklapanja Ugovora o kreditu do izračuna konverzije u kredit uz valutnu klauzulu u EUR (30. rujna 2015.), kamatna stopa više puta mijenjala, te je iznosila: 4,30 % godišnje do obveze zaključno s dospijećem 1. listopada 2007., 4,95 % godišnje od obveze s dospijećem 1. studenog 2007. do zaključno obveze s dospijećem 1. veljače 2008., 5,60 % godišnje od obveze s dospijećem 1. ožujka 2008. do zaključno obveze s dospijećem 1. lipnja 2009., 6,20 % godišnje od obveze s dospijećem 1. srpnja 2009. do zaključno obveze s dospijećem 1. svibnja 2009., 5,95 % godišnje od obveze s dospijećem 1. lipnja 2010. do zaključno obveze s dospijećem 1. studenog 2010., 5,40 % godišnje od obveze s dospijećem 1. prosinca 2010. do zaključno obveze s dospijećem 1. siječnja 2014., 3,23 % godišnje od obveze s dospijećem 1. veljače 2014. do konca izračuna.

U skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, na temelju postavljenih zadataka, vještak je mišljenja kako više plaćeni iznosi u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. rujna 2007.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja

proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 17.824,64 CHF, odnosno 12.598,63 EUR, dok zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi promjene kamatne stope, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 7.762,64 EUR.

25. U odnosu na primjedbe tuženika na nalaz i mišljenje kojima tuženik navodi da vještak nije u obzir uzeo pretplatu priznatu u konverziju u iznosu od 77.904,82 kn, vještak je na ročištu za glavnu raspravu održanom 25. svibnja 2026., naveo kako je točno da istu nije uzeo u obzir i to stoga što mu to nije bilo dano u zadatak. Osim toga, s obzirom na postavljeni zadatak kao i konačno postavljeni tužbeni zahtjev, ne računaju se iznosi razlika koje je tužitelj više platio nego samo iznos zateznih kamata na takve iznose pa navedeni iznos pretplate priznat u konverziji se niti ne treba u ovom slučaju oduzimati. Vještak je naveo i kako se radi o pravnom pitanju, a eventualno uračunavanje iznosa je jednostavna računska operacija za koju sud ima sve dokumente. Na pitanje jesu li sve razlike kamatne stope uračunate u konverziji, vještak je naveo kako princip konverzije podrazumijeva da sve uplate koje je potrošač uplatio do konverzije se uzimaju za podmirenje nove obveze prema ponuđenom konvertiranom kreditu u valuti eur, a provjerom analitičkog obračuna konverzije koji prileži spisu, vidljivo je da tuženik prilikom konverzije uzeo u obzir sve uplate tužitelja obavljene u razdoblju do konverzije, pa tako i one dijelove tih uplata koji se odnose na razlike anuiteta zbog promjene kamatne stope.

26. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, s obzirom je njime jasno odgovoreno na zadatak postavljen od suda, a primjedbe su otklonjene njegovim usmenim obrazloženjem na glavnoj raspravi, dok u pogledu pravnog pitanja o uračunavanju iznosa preplate priznatog u konverziji, valja navesti da kako je prethodno već citirano, potrošač ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.

27. Stoga, kako tužitelj ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022., Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. i Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026.), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata i naveo kako zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi promjenjive kamatne stope, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 7.762,64 eura, to je tužbeni zahtjev prihvaćen u pogledu glavnice u cijelosti.

28. Na dosuđeni iznos od 7.762,64 eura dosuđena je tužitelju i zatezna kamata koja na taj iznos teče od podnošenja zahtjeva za njihovom isplatom, odnosno, postavljanja takvog tužbenog zahtjeva u ovom predmetu podneskom od 17. studenoga 2016. do isplate. Naime, zatezne kamate imaju obilježje akcesornosti, jer nastaju kao posljedica zakašnjenja u ispunjenju određene novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja (čl. 29. st. 1. ZOO-a). Dok glavna obveza,

to jest glavni dug ne bude plaćen, zatezne kamate kao sporedna tražbina nedjeljive su od njega i čine cjelinu s glavnim dugom (to proizlazi iz čl. 160. st. 2. ZOO-a). Tek nakon podmirenja glavne novčane tražbine, ako nisu plaćene i zatezne kamate, one se osamostaljuju, obračunavaju se u apsolutnom iznosu i kao za glavnu tražbinu, radi njihove isplate, može se podnijeti tužba sudu radi ostvarivanja prava na tzv. procesne kamate na temelju odredbe čl. 31. st. 2. ZOO-a kojom je propisano kako se na iznos neisplaćenih kamata mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. S obzirom da je u ovome postupku zahtjev za njihovu isplatu postavljen podneskom od 17. studenoga 2016., to tužitelj ima pravo na isplatu zateznih kamata koje na dosuđeni iznos od 7.762,64 eura u skladu s odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a teku od podnošenja takvog zahtjeva 17. studenoga 2016. do isplate, a za preostalo zatraženo razdoblje od 30. rujna 2015. do 16. studenoga 2016. zahtjev za isplatom procesnih kamata odbijen je kao djelomično neosnovan.

29. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014., a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

30. S obzirom na navedeno, sud je prihvatio tužbeni zahtjev i naložio tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 7.762,64 eura sa zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 17. studenoga 2016. do isplate, dok je u dijelu za isplatom procesnih kamata s tijekom od 30. rujna 2015. do 16. studenoga 2016., tužbeni zahtjev odbijen kao djelomično neosnovan, na način naveden u izreci ove presude.

31. Što se zahtjeva za naknadu troškova postupka tiče, u predmetnom slučaju na temelju odredbe čl. 154. st. 5. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom na uspjeh tužitelja u sporu, osim u razmjerno neznatnom dijelu zbog kojega nisu nastali nikakvi posebni troškovi. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava tri obrazložena podneska od 17.11.2016., 12.6.2017. i 22.5.2026. u visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), trošak sastava podneska od 10.6.2025. u visini 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife), trošak sastava žalbe u visini 100 bodova (u granicama postavljenog zahtjeva – Tbr. 10/1 Tarife) te trošak zastupanja na ročištima

2.3.2016., 18.4.2017., 1.3.2018., 24.5.2021., 5.6.2025., 25.5.2026. i 17.9.2026. u visini od 100 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), što čini ukupno 1225 bodova, a uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur i za porez na dodanu vrijednost, čini iznos od 3.062,50 Eur. Tužitelju je dosuđena naknada plaćenog predujma za vještačenje u visini od 300,00 Eur i trošak plaćene pristojbe na tužbu 13,27 eur, tako da je tužitelju dosuđena naknada troškova u visini od 3.375,77 Eur. Na tako određen trošak tužitelju su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu 1. listopada 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-fc94b**

Kontrolni broj: **03e8f-76e57-a96ea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.